

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

2. března 2023*

„Řízení o předběžné otázce – Ochrana osobních údajů – Nařízení (EU) 2016/679 – Článek 6 odst. 3 a 4 – Zákonnost zpracování – Předložení dokumentu, který obsahuje osobní údaje, v rámci občanskoprávního řízení – Článek 23 odst. 1 písm. f) a j) – Ochrana nezávislosti soudnictví a soudních řízení – Vymáhání občanskoprávních nároků – Požadavky, které musí být dodrženy – Zohlednění zájmu subjektů údajů – Vážení protichůdných zájmů – Článek 5 – Minimalizace osobních údajů – Listina základních práv Evropské unie – Článek 7 – Právo na respektování soukromého života – Článek 8 – Ochrana osobních údajů – Článek 47 – Právo na účinnou soudní ochranu – Zásada proporcionality“

Ve věci C-268/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Högsta domstolen (Nejvyšší soud, Švédsko) ze dne 15. dubna 2021, došlým Soudnímu dvoru dne 23. dubna 2021, v řízení

Norra Stockholm Bygg AB

proti

Per Nycander AB,

za účasti:

Entral AB,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Jürimäe, předsedkyně senátu, M. L. Arastey Sahún, N. Piçarra, N. Jääskinen (zpravodaj) a M. Gavalec, soudci,

generální advokátka: T. Čapeta,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 27. června 2022,

* Jednací jazyk: švédština.

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Norra Stockholm Bygg AB H. Täng Nilssonem a E. Wassénem, advokater,
- za Per Nycander AB P. Degerfeldtem a V. Hermanssonem, advokater,
- za švédskou vládu C. Meyer-Seitz a H. Shev, jakož i O. Simonssonem, jako zmocněnci,
- za českou vládu O. Serdulou, M. Smolkem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,
- za polskou vládu B. Majczynou a J. Sawickou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A. Bouchagiarem, M. Gustafssonem a H. Kranenborgem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 6. října 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 3 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1, dále jen „GDPR“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Norra Stockholm Bygg AB (dále jen „Fastec“) a Per Nycander AB (dále jen „Nycander“) ve věci žádosti o předání elektronické evidence zaměstnanců společnosti Fastec, která prováděla pro společnost Nycander stavební práce, za účelem určení výše částky za provedené práce, které musí posledně uvedená společnost zaplatit.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 1, 2, 4, 20, 26, 45 a 50 odůvodnění GDPR znějí následovně:
 - „(1) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem. Ustanovení čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen ‚Listina‘) a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie [SFEU] přiznávají každému právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.
 - (2) Zásady a pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů by bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo bydliště měly respektovat jejich základní práva a svobody, zejména právo na ochranu osobních údajů. Cílem tohoto nařízení je přispět k dotvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva a hospodářské unie, k hospodářskému a sociálnímu pokroku, k posílení a sblížení ekonomik v rámci vnitřního trhu a k dobrým životním podmínkám fyzických osob.

[...]

- (4) Zpracování osobních údajů by mělo sloužit lidem. Právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním; musí být posuzováno v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality musí být v rovnováze s dalšími základními právy. [...]

[...]

- (20) Toto nařízení se mimo jiné vztahuje na činnost soudů a dalších justičních orgánů, a proto by právo Unie nebo členského státu mohlo stanovit operace a postupy zpracování v souvislosti se zpracováním osobních údajů soudy a dalšími justičními orgány. [...]

[...]

- (26) Zásady ochrany údajů by se měly uplatňovat na všechny informace týkající se identifikované nebo identifikovatelné fyzické osoby. Osobní údaje, na něž byla uplatněna pseudonymizace a jež by mohly být přiřazeny fyzické osobě na základě dodatečných informací, by měly být považovány za informace o identifikovatelné fyzické osobě. [...] Zásady ochrany osobních údajů by se proto neměly vztahovat na anonymní informace, totiž informace, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby, ani na osobní údaje anonymizované tak, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným. [...]

[...]

- (45) Pokud je zpracování prováděno v souladu se zákonnou povinností, která se na správce vztahuje, nebo pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, mělo by mít toto zpracování základ v právu Unie nebo členského státu. [...] Jeden právní předpis jakožto základ pro více operací zpracování údajů založených na právní povinnosti, která se na správce vztahuje, nebo pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, může být dostačující. Právo Unie nebo členského státu by rovněž mělo stanovit účel zpracování. [...]

[...]

- (50) Zpracování osobních údajů pro jiné účely, než jsou ty, pro které byly osobní údaje původně shromážděny, by mělo být povoleno pouze v případě, kdy je slučitelné s účely, pro které byly osobní údaje původně shromážděny. V takovém případě není třeba právní základ odlišný od toho, který umožnil shromáždění osobních údajů. Pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, mohou být v právu Unie nebo členského státu určeny a vymezeny úkoly a účely, pro které se další zpracování považuje za slučitelné a zákonné. [...] Právní základ pro zpracování osobních údajů podle práva Unie nebo členského státu může rovněž posloužit jako právní základ pro další zpracování. [...]

Pokud subjekt údajů udělil souhlas nebo pokud je zpracování na základě práva Unie nebo členského státu, které představuje v rámci demokratické společnosti nezbytné a přiměřené opatření s cílem zajistit zejména důležité cíle obecného veřejného zájmu, měl by správce mít možnost dalšího zpracování osobních údajů bez ohledu na slučitelnost účelů. V každém případě by mělo být zajištěno, že budou uplatňovány zásady stanovené v tomto nařízení, a zejména že bude subjekt údajů o těchto jiných účelech a o svých právech, včetně práva vznést námitku, informován. [...]"

4 Článek 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Věcná působnost“, stanoví:

„1. Toto nařízení se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.

2. Toto nařízení se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:

- a) při výkonu činností, které nespadají do oblasti působnosti práva Unie;
- b) členskými státy při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o EU;
- c) fyzickou osobou v průběhu výlučně osobních či domácích činností;
- d) příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.

3. Na zpracování osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001 [nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102)]. Nařízení [č. 45/2001] a další právní akty Unie týkající se takového zpracování osobních údajů jsou uzpůsobeny zásadám a pravidlům tohoto nařízení podle článku 98.“

5 Článek 4 uvedeného nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[...]

2) ‚zpracováním‘ jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení;

[...]

5) ‚pseudonymizací‘ zpracování osobních údajů tak, že již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů bez použití dodatečných informací, pokud jsou tyto dodatečné informace uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, aby bylo zajištěno, že nebudou přiřazeny identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;

[...]“

6 Článek 5 tohoto nařízení, nadepsaný „Zásady zpracování osobních údajů“, stanoví v odst. 1:

„Osobní údaje musí být:

- a) ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány korektně a zákonným a transparentním způsobem (zákonnost, korektnost a transparentnost’);
- b) shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný [...] (účelové omezení);
- c) přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány (minimalizace údajů);
- d) přesné a v případě potřeby aktualizované; musí být přijata veškerá rozumná opatření, aby osobní údaje, které jsou nepřesné s přihlédnutím k účelům, pro které se zpracovávají, byly bezodkladně vymazány nebo opraveny (přesnost);

[...]“

7 Článek 6 GDPR, nadepsaný „Zákonnost zpracování“, stanoví:

„1. Zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

[...]

- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;

[...]

- e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

[...]

3. Základ pro zpracování podle odst. 1 písm. c) a e) musí být stanoven:

- a) právem Unie nebo
- b) právem členského státu, které se na správce vztahuje.

Účel zpracování musí vycházet z tohoto právního základu, nebo pokud jde o zpracování uvedené v odst. 1 písm. e), musí být toto zpracování nutné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. [...] Právo Unie nebo členského státu musí splňovat cíl veřejného zájmu a musí být přiměřené sledovanému legitimnímu cíli.

4. Pokud zpracování pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny, není založeno na souhlasu subjektu údajů nebo na právu Unie či členského státu, který v demokratické společnosti představuje nutné a přiměřené opatření k zajištění cílů uvedených v čl. 23 odst. 1, zohlední správce v zájmu zjištění toho, zda je zpracování pro jiný účel slučitelné s účely, pro něž byly osobní údaje původně shromážděny, mimo jiné:

a) jakoukoli vazbu mezi účely, kvůli nimž byly osobní údaje shromážděny, a účely zamýšleného dalšího zpracování;

[...]"

8 Článek 23 tohoto nařízení, nadepsaný „Omezení“, stanoví:

„1. Právo Unie nebo členského státu, které se na správce nebo zpracovatele vztahuje, může prostřednictvím legislativního opatření omezit rozsah povinností a práv uvedených v člancích 12 až 22 a v článku 34, jakož i v článku 5 v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22, jestliže takové omezení respektuje podstatu základních práv a svobod a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit:

[...]

f) ochranu nezávislosti soudnictví a soudních řízení;

[...]

j) vymáhání občanskoprávních nároků.

[...]"

Švédské právo

RB

9 Listinné důkazy se řídí ustanoveními kapitoly 38 rättegångsbalken (občanský soudní řád, dále jen „RB“).

10 Podle prvního pododstavce § 2 kapitoly 38 RB platí, že každá osoba, která má v držení dokument, jenž by mohl mít důkazní hodnotu, je povinna tento dokument předložit.

11 Výjimky z této povinnosti jsou stanoveny mimo jiné ve druhém pododstavci uvedeného ustanovení. Výkon určitých činností je z uvedené povinnosti vyňat, pokud lze předpokládat, že jeho držitel nemůže být vyslechnut jako svědek ohledně jeho obsahu. Tato výjimka se vztahuje na advokáty, lékaře, psychology, kněze a další osoby, kterým byly informace důvěrně sděleny v rámci plnění jejich pracovních úkolů nebo za podobných okolností. Rozsah uvedené povinnosti tedy odpovídá povinnosti vypovídat před soudem.

12 Pokud je osoba povinna předložit listinu jako důkaz, může soud v souladu s § 4 kapitoly 38 RB dotyčné osobě nařídit, aby tak učinila.

Daňový řád

- 13 Podle § 11a až 11c kapitoly 39 skatteförfarandelagen (2011:1244) [(2011:1244), daňový řád] má každý, kdo provozuje stavební činnost, povinnost vést v určitých případech elektronickou evidenci zaměstnanců. V této evidenci jsou zaznamenávány nezbytné identifikační údaje o osobách, které vykonávají pro podnik pracovní činnost. Tuto povinnost má zadavatel, který ji však může svěřit nezávislému provozovateli. Podle § 12 kapitoly 39 tohoto zákona musí být evidence poskytnuta švédské finanční správě.
- 14 Údaje, které musí být zaznamenávány do elektronické evidence, jsou konkretizovány v § 5 kapitoly 9 skatteförfarandeförordningen (2011:1261) [nařízení (2011:1261) o daňových řízeních]. Jedná se zejména o totožnost a národní identifikační číslo každé osoby, která pro podnik vykonává práci, jakož i začátek a konec její pracovní doby.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 15 Fastec postavila pro společnost Nycander kancelářskou budovu. Osoby, které pracovaly na dotčené stavbě, zaznamenávaly svou přítomnost do elektronické evidence zaměstnanců. Tuto evidenci zaměstnanců poskytla společnost Entral AB jednající jménem společnosti Fastec.
- 16 Fastec podala k tingsrätt (soud prvního stupně, Švédsko) žalobu na zaplacení provedených prací. V rámci této žaloby se Fastec domáhala po společnosti Nycander zaplacení částky, která podle ní odpovídala nedoplatku k tíži společnosti Nycander. Posledně uvedená společnost nesouhlasila s žalobním návrhem společnosti Fastec a mimo jiné tvrdila, že počet hodin odpracovaných zaměstnanci společnosti Fastec je nižší než počet hodin uvedený v tomto návrhu.
- 17 Nycander u tohoto soudu navrhovala, aby bylo společnosti Entral nařízeno předložit evidenci zaměstnanců společnosti Fastec za období od 1. srpna 2016 do 30. listopadu 2017, a to v zásadě v nezměněné podobě, nebo alternativně se zakrytými národními identifikačními čísly dotčených osob. Na podporu tohoto návrhu společnost Nycander uvedla, že tuto evidenci zaměstnanců vede společnost Entral a že tato evidence může představovat důležitý důkaz při rozhodování o žalobě společnosti Fastec, neboť údaje zaznamenané v této evidenci umožňují doložit počet hodin odpracovaných zaměstnanci společnosti Fastec.
- 18 Fastec s tímto návrhem nesouhlasila, a především tvrdila, že je v rozporu s čl. 5 odst. 1 písm. b) GDPR. Evidence zaměstnanců společnosti Fastec obsahuje podle jejího názoru osobní údaje shromážděné pro účely kontroly činnosti této společnosti ze strany švédské finanční správy a zpřístupnění těchto údajů soudu není v souladu s tímto cílem.
- 19 Tingsrätt (soud prvního stupně) nařídil společnosti Entral, aby předložila evidenci těch zaměstnanců společnosti Fastec, kteří v rozhodném období pracovali na stavbě, jíž se týká spor ve věci v původním řízení. Svea hovrätt (odvolací soud zasedající ve Stockholmu, Švédsko) rozhodnutí tingsrätt (soud prvního stupně) potvrdil.
- 20 Společnost Fastec podala proti rozhodnutí Svea hovrätt (odvolací soud zasedající ve Stockholmu) opravný prostředek k předkládajícímu soudu, kterým je Högsta domstolen (Nejvyšší soud, Švédsko), v němž navrhovala, aby byl návrh společnosti Nycander uvedený v bodě 17 tohoto rozsudku zamítnut.

- 21 Předkládající soud se táže, zda je třeba v rámci věci v původním řízení použít ustanovení GDPR, a případně jak.
- 22 Pokud jde o povinnost předložit dokumenty, uvedený soud uvádí, že z jeho judikatury týkající se výkladu relevantních ustanovení RB vyplývá, že je třeba vyvážit relevanci dotčených důkazů a zájem protistrany tyto důkazy nezpřístupnit. Poukazuje na to, že v rámci tohoto vyvážení se v zásadě nebere v úvahu soukromá povaha informací obsažených v dotčeném dokumentu nebo zájem jiných osob na přístupu k obsahu tohoto dokumentu nad rámec toho, co může vyplývat z výjimek specificky stanovených právními předpisy.
- 23 Uvedený soud upřesňuje, že povinnost předložit dokument, kterou stanoví RB, má zejména umožnit přístup k určitému dokumentu každému, kdo jej potřebuje jako důkaz. V konečném důsledku se jedná o zajištění toho, aby jednotlivec mohl uplatnit svá práva, pokud existuje „oprávněný zájem na předložení důkazu“.
- 24 Za těchto podmínek se Högsta domstolen (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Stanoví čl. 6 odst. 3 a 4 [GDPR] požadavek týkající se [povinnosti předložit dokumenty] rovněž ve vztahu k vnitrostátní procesní právní úpravě?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je třeba podle [GDPR] při rozhodování, zda musí být nařízeno [předložení] dokumentu obsahujícího osobní údaje, zohlednit rovněž zájmy subjektů údajů? Stanoví za takových okolností unijní právo nějaké podrobné požadavky na to, jak by toto rozhodnutí mělo být učiněno?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 25 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 6 odst. 3 a 4 GDPR musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení použije v rámci občanskoprávního řízení na situaci, kdy má být jako důkaz předložena evidence zaměstnanců obsahující osobní údaje třetích osob, které jsou shromažďovány především pro účely daňové kontroly.
- 26 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba zaprvé uvést, že čl. 2 odst. 1 GDPR stanoví, že toto nařízení se vztahuje na „zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a na neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny“, aniž rozlišuje podle totožnosti autora dotyčného zpracování. Z toho vyplývá, že s výhradou případů uvedených v jeho čl. 2 odst. 2 a 3 se GDPR použije na operace zpracování prováděné jak soukromými osobami, tak orgány veřejné moci, včetně, jak je uvedeno v bodě 20 jeho odůvodnění, justičních orgánů, jako jsou soudy (rozsudek ze dne 24. března 2022, Autoriteit persoonsgegevens, C-245/20, EU:C:2022:216, bod 25).
- 27 Zadruhé podle čl. 4 bodu 2 tohoto nařízení spadá pod definici „zpracování“ osobních údajů mimo jiné jakákoli operace s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, která je prováděna pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění.

- 28 Z toho vyplývá že zpracování osobních údajů, které spadá do věcné oblasti působnosti GDPR, představuje nejen vytvoření a vedení elektronické evidence zaměstnanců (obdobně viz rozsudek ze dne 30. května 2013, Worten, C-342/12, EU:C:2013:355, bod 19), ale rovněž předložení digitálního či fyzického dokumentu obsahujícího osobní údaje, které nařídil soud v rámci soudního řízení, jakožto důkazu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. prosince 2022, Inspektor v. Inspektorata kam Visšija sadeben savet (Účely zpracování osobních údajů – Trestní vyšetřování) (C-180/21, EU:C:2022:967, bod 72).
- 29 Zatřetí je třeba zdůraznit, že jakékoli zpracování osobních údajů, včetně zpracování prováděného takovými orgány veřejné moci, jako jsou soudy, musí splňovat podmínky zákonnosti stanovené článkem 6 GDPR.
- 30 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že podle čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR je zpracování osobních údajů zákonné, pokud je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.
- 31 Podle čl. 6 odst. 3 GDPR ve spojení s jeho bodem 45 odůvodnění je základ pro zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení stanoven právem Unie nebo právem členského státu, které se na správce vztahuje. Právo Unie nebo členského státu musí navíc splňovat cíl veřejného zájmu a být přiměřené sledovanému legitimnímu cíli.
- 32 Ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR ve spojení s čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení proto vyžadují, aby mimo jiné ve vnitrostátním právu existoval právní základ pro zpracování osobních údajů správci údajů, kteří jednají v rámci plnění takového úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo úkolu při výkonu veřejné moci, jako jsou úkoly vykonávané soudy v rámci jejich soudních činností.
- 33 Zadruhé, pokud je zpracování osobních údajů prováděno pro jiný účel, než pro který byly tyto údaje shromážděny, z čl. 6 odst. 4 GDPR vykládaného ve světle jeho bodu 50 odůvodnění vyplývá, že takové zpracování je přípustné za podmínky, že je založeno mimo jiné na právu členského státu a představuje v demokratické společnosti nutné a přiměřené opatření k zajištění některého z cílů uvedených v čl. 23 odst. 1 GDPR. Jak stanoví tento bod odůvodnění, správce tedy může za účelem ochrany těchto důležitých cílů obecného veřejného zájmu provádět další zpracování osobních údajů bez ohledu na slučitelnost tohoto zpracování s účely, pro které byly osobní údaje původně shromážděny.
- 34 V projednávané věci představují právní základ pro zpracování osobních údajů příslušná ustanovení kapitoly 38 RB, která stanoví povinnost předložit dokument jako důkaz, a možnost vnitrostátních soudů nařídít předložení tohoto dokumentu. I když tato ustanovení v zásadě představují dostatečný právní základ pro povolení takového zpracování, z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že tento právní základ je odlišný od právního základu, který představuje daňový řád, na jehož základě byla pro účely daňové kontroly vytvořena evidence zaměstnanců dotčená v původním řízení. Kromě toho povinnost předložit dokument stanovená těmito ustanoveními RB má podle předkládajícího soudu umožnit přístup k tomuto dokumentu každému, kdo jej potřebuje jako důkaz. Podle uvedeného soudu se jedná o zajištění toho, aby jednotlivec mohl uplatnit svá práva, pokud existuje „oprávněný zájem na předložení důkazu“.
- 35 Podle předkládajícího soudu vyplývá z přípravných prací, které vedly k přijetí daňového řádu, že účelem osobních údajů zaznamenaných v evidenci zaměstnanců je umožnit pracovníkům švédské finanční správy provádět porovnání při kontrolách na místě. Základním účelem je

předcházet nehlášené práci a vytvořit lepší konkurenční podmínky. Zpracování osobních údajů je odůvodněno nutností splnit právní povinnost uloženou správci, kterou je vedení evidence zaměstnanců.

- 36 Je tedy třeba konstatovat, že zpracování těchto údajů v rámci takového soudního řízení, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, představuje zpracování prováděné pro jiný účel, než pro který byly údaje shromážděny, tedy pro účely daňové kontroly, a které není založeno na souhlasu subjektů údajů ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a) GDPR.
- 37 Za těchto podmínek musí být zpracování osobních údajů pro jiný účel, než pro který byly tyto údaje shromážděny, nejen založeno na vnitrostátním právu, kterým jsou ustanovení kapitoly 38 RB, ale musí rovněž představovat nutné a přiměřené opatření v demokratické společnosti ve smyslu čl. 6 odst. 4 GDPR a zajišťovat jeden z cílů uvedených v čl. 23 odst. 1 GDPR.
- 38 Mezi tyto cíle patří podle čl. 23 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení „ochrana nezávislosti soudnictví a soudních řízení“, přičemž tento cíl, jak uvedla Evropská komise ve svém písemném vyjádření, musí být chápán tak, že se týká ochrany výkonu spravedlnosti před vnitřními nebo vnějšími zásahy, ale také řádného výkonu spravedlnosti. Kromě toho podle odst. 1 písm. j) uvedeného článku je cílem, který může odůvodnit zpracování osobních údajů pro jiný účel, než pro který byly shromážděny, rovněž vymáhání občanskoprávních nároků. Není tedy vyloučeno, že se zpracování osobních údajů třetích osob v rámci občanskoprávního řízení může zakládat na těchto cílech.
- 39 Je však na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda příslušná ustanovení kapitoly 38 RB splňují některý z těchto dvou cílů a zda jsou nutná a přiměřená ve vztahu k uvedeným cílům, takže by mohly spadat pod případy zpracování osobních údajů, které lze považovat za zákonné podle ustanovení čl. 6 odst. 3 a 4 GDPR ve spojení s jeho čl. 23 odst. 1 písm. f) a j).
- 40 V tomto ohledu není rozhodující, zda je zpracování osobních údajů založeno na ustanovení vnitrostátního hmotného nebo procesního práva, jelikož čl. 6 odst. 3 písm. b) a odst. 4 tohoto nařízení nijak nerozlišuje mezi těmito dvěma typy ustanovení.
- 41 Vzhledem ke všem uvedeným úvahám je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 6 odst. 3 a 4 GDPR musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení se použije v rámci občanskoprávního řízení na situaci, kdy má být jako důkaz předložena evidence zaměstnanců obsahující osobní údaje třetích osob, které jsou shromažďovány především pro účely daňové kontroly.

Ke druhé otázce

- 42 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda články 5 a 6 GDPR musí být vykládány v tom smyslu, že při posuzování otázky, zda musí být v rámci občanskoprávního řízení nařízeno předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje, je vnitrostátní soud povinen zohlednit zájmy subjektů údajů. V případě kladné odpovědi se tento soud dále táže, zda unijní právo, a zejména GDPR, ukládá zvláštní požadavky na podmínky tohoto posouzení.
- 43 Nejprve je třeba zdůraznit, že každé zpracování osobních údajů musí být s výhradou výjimek, které připouští článek 23 GDPR, v souladu se zásadami, jimiž se řídí zpracování osobních údajů, jakož i s právy subjektu údajů uvedenými v kapitolách II a III tohoto nařízení. Každé zpracování osobních údajů musí být konkrétně jednak v souladu se zásadami stanovenými v článku 5 uvedeného nařízení a jednak odpovídat podmínkám zákonnosti zpracování, které jsou

vyjmenovány v článku 6 téhož nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. října 2020, La Quadrature du Net a další, C-511/18, C-512/18 a C-520/18, EU:C:2020:791, bod 208, jakož i citovaná judikatura).

- 44 V projednávané věci předkládající soud uvádí, že relevantní ustanovení kapitoly 38 RB výslovně nevyžadují, aby při posuzování otázky, zda má být nařízeno předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje, byly zohledněny zájmy osob, o jejichž osobní údaje se jedná. V souladu s vnitrostátní judikaturou tato ustanovení vyžadují pouze to, aby bylo provedeno vyvážení relevance důkazů a zájmu protistrany na nezveřejnění dotčených informací.
- 45 Jak bylo konstatováno v bodě 39 tohoto rozsudku, tato ustanovení vnitrostátního práva upravují předložení dokumentu jako důkazu, takže by mohla spadat pod případy zpracování osobních údajů, které jsou považovány za zákonné na základě čl. 6 odst. 3 a 4 GDPR ve spojení s jeho čl. 23 odst. 1 písm. f) a j). Je tomu tak tehdy, pokud je cílem uvedených ustanovení zajistit řádný průběh soudního řízení tím, že jednotlivcům zaručují možnost domáhat se svých práv, existuje-li „oprávněný zájem na předložení důkazu“, a pokud jsou nutná a přiměřená ve vztahu k tomuto cíli.
- 46 Z článku 6 odst. 4 GDPR totiž vyplývá, že taková zpracování osobních údajů jsou zákonná za podmínky, že představují opatření nutná a přiměřená v demokratické společnosti k zajištění cílů uvedených v článku 23 GDPR, které sledují. Z toho vyplývá, že za účelem ověření splnění těchto požadavků musí vnitrostátní soud při posuzování, zda je vhodné nařídit předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje třetích osob, zohlednit dotčené protichůdné zájmy.
- 47 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že výsledek vážení, které musí provést vnitrostátní soud, se může lišit jak v závislosti na okolnostech každého případu, tak v závislosti na druhu dotčeného řízení.
- 48 Pokud jde o zájmy dotčené v rámci občanskoprávního řízení, vnitrostátní soud musí, jak vyplývá zejména z bodů 1 a 2 odůvodnění GDPR, zaručit ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, což je základní právo zakotvené v čl. 8 odst. 1 Listiny a v článku 16 SFEU. Tento soud musí rovněž zajistit právo na respektování soukromého života zakotvené v článku 7 Listiny, které úzce souvisí s právem na ochranu osobních údajů.
- 49 Jak však uvádí bod 4 odůvodnění GDPR, právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním, ale musí být posuzováno v souvislosti s jeho funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality musí být v rovnováze s dalšími základními právy, jako je právo na účinnou soudní ochranu, zaručené v článku 47 Listiny.
- 50 Předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje třetích osob v rámci občanskoprávního řízení přitom přispívá, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 61 svého stanoviska, k dodržení tohoto práva na účinnou soudní ochranu.
- 51 Vzhledem k tomu, že článek 47 druhý pododstavec Listiny odpovídá čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, jsou jeho smysl a rozsah na základě čl. 52 odst. 3 Listiny stejné jako ty, které jim příkládá uvedená úmluva v tomto čl. 6 odst. 1.
- 52 Podle ustálené judikatury Evropského soudu pro lidská práva je s ohledem na významné postavení, které v demokratické společnosti zaujímá právo na spravedlivý proces, zásadní, aby jednotlivec měl možnost účinně hájit svou věc před soudem a požíval rovnosti zbraní jako jeho

protistrana [v tomto smyslu viz rozsudek ESLP, 24. června 2022, Zayidov v. Ázerbájdžán (č. 2), CE:ECHR:2022:0324JUD000538610, bod 87 a citovaná judikatura]. Z toho zejména vyplývá, že jednotlivec musí mít možnost využít kontradiktorního řízení a předkládat v různých stádiích tohoto řízení argumenty, které považuje za relevantní pro obhajobu své věci (rozsudek ESLP, 21. ledna 1999, García Ruiz v. Španělsko, CE:ECHR:1999:0121JUD003054496, bod 29).

- 53 Za účelem zajištění, aby jednotlivci mohli požívat práva na účinnou soudní ochranu, a zejména práva na spravedlivý proces ve smyslu druhého pododstavce článku 47 Listiny, musí mít účastníci občanskoprávního řízení přístup k důkazům nezbytným k dostatečnému prokázání opodstatněnosti svých tvrzení, které mohou případně zahrnovat osobní údaje účastníků řízení nebo třetích osob.
- 54 Jak však bylo uvedeno v bodě 46 tohoto rozsudku, zohlednění dotčených zájmů spadá do rámce posouzení nezbytnosti a přiměřenosti opatření, které stanoví čl. 6 odst. 3 a 4 GDPR a jsou podmínkou zákonnosti zpracování osobních údajů. V této souvislosti je tedy třeba zohlednit rovněž jeho čl. 5 odst. 1, a zejména zásadu „minimalizace údajů“ uvedenou v písm. c) tohoto ustanovení, která vyjadřuje zásadu proporcionality. Podle této zásady minimalizace údajů musí být osobní údaje přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. června 2021, Latvijas Republikas Saeima (Trestné body), C-439/19, EU:C:2021:504, bod 98 a citovaná judikatura].
- 55 Vnitrostátní soud tedy musí určit, zda je zpřístupnění osobních údajů přiměřené a relevantní za účelem zajištění cíle sledovaného použitelnými ustanoveními vnitrostátního práva a zda tohoto cíle nelze dosáhnout použitím důkazních prostředků, které méně narušují ochranu osobních údajů velkého počtu třetích osob, jako je například výslech vybraných svědků.
- 56 V případě, že se předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje ukáže být důvodným, z uvedené zásady mimo jiné vyplývá, že pokud se pro důkazní účely jeví jako nezbytná pouze část těchto údajů, musí vnitrostátní soud zvážit přijetí takových dalších opatření v oblasti ochrany údajů, jako je pseudonymizace jmen subjektů údajů ve smyslu čl. 4 bodu 5 GDPR, nebo jakéhokoli jiného opatření určeného k minimalizaci zásahu do práva na ochranu osobních údajů, kterým předložení takového dokumentu je. Taková opatření mohou zahrnovat mimo jiné omezení přístupu veřejnosti ke spisu nebo příkaz určený účastníkům řízení, jimž byly poskytnuty dokumenty obsahující osobní údaje, aby tyto údaje nepoužívaly k jiným účelům než k provádění důkazů v daném soudním řízení.
- 57 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že z čl. 4 bodu 5 GDPR ve spojení s bodem 26 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že osobní údaje, které byly předmětem pseudonymizace a mohly by být přiřazeny k určité fyzické osobě na základě dodatečných informací, by měly být považovány za informace o identifikovatelné fyzické osobě, na které se vztahují zásady ochrany údajů. Z tohoto bodu odůvodnění naproti tomu vyplývá, že se tyto zásady nevztahují na „anonymní informace, totiž informace, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby, ani na osobní údaje anonymizované tak, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným“.
- 58 Z toho vyplývá, že vnitrostátní soud může mít za to, že mu musí být sděleny osobní údaje účastníků řízení nebo třetích osob, aby mohl s plnou znalostí věci a při dodržení zásady proporcionality vyvážit dotčené zájmy. Toto posouzení může případně dovést vnitrostátní soud k tomu, že protistraně povolí úplné nebo částečné zpřístupnění osobních údajů, které jí byly takto sděleny, pokud má za to, že takové zpřístupnění nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k zaručení účinného využití práv, která jednotlivcům plynou z článku 47 Listiny.

- 59 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že články 5 a 6 GDPR musí být vykládány v tom smyslu, že při posuzování otázky, zda musí být nařízeno předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje, je vnitrostátní soud povinen zohlednit zájmy subjektů údajů a vyvážit je v závislosti na okolnostech každého případu, jakož i druhu daného řízení, a náležitě při tom zohlednit požadavky vyplývající ze zásady proporcionality, a zejména požadavky vyplývající ze zásady minimalizace údajů uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení.

K nákladům řízení

- 60 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Článek 6 odst. 3 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)**

musí být vykládán v tom smyslu, že

toto ustanovení se použije v rámci občanskoprávního řízení na situaci, kdy má být jako důkaz předložena evidence zaměstnanců obsahující osobní údaje třetích osob, které jsou shromažďovány především pro účely daňové kontroly.

- 2) **Články 5 a 6 nařízení 2016/679**

musí být vykládány v tom smyslu, že

při posuzování otázky, zda musí být nařízeno předložení dokumentu obsahujícího osobní údaje, je vnitrostátní soud povinen zohlednit zájmy subjektů údajů a vyvážit je v závislosti na okolnostech každého případu, jakož i druhu daného řízení, a náležitě při tom zohlednit požadavky vyplývající ze zásady proporcionality, a zejména požadavky vyplývající ze zásady minimalizace údajů uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení.

Podpisy.